

blive vedtaget en eller flere Bestemmelser, som gik ud paa at firkte det Offentlige mod, at Banen bliver anlagt med Hensyn til de finantzielle Betingelser paa en lignende Maade som Randers-Grenaa Banen og Aarhus-Nyomgaard Banen, altsaa Bestemmelser, der gik i Retning af, at det maatte være Regjeringens Pligt forinden Koncessionen at skaffe sig Sikkerhed for de fornødne Penges Tilstedeværelse paa saadanne Betingelser, at de ikke kunde opsiges. Jeg haaber, at Lovforslaget paa sin videre Gang skal faae saadanne Tilføielse.

Indenrigsministeren (Steel): Betingelserne i Loven af 4de Mai 1875, der be- myndiger Regjeringen til at meddele Koncession paa disse Baner, ere af et væsentlig forskjelligt Indhold fra Betingelserne i de Love, efter hvilke Randers-Grenaa Banen og Aarhus-Nyomgaard Banen er byggede, idet de sidstnævnte Baner ere byggede ved privat Foranstaltning af de paa- gjældende Egne og med et bestemt Tilbud af Statskassen. Disse Baner derimod blive byggede af et Selskab, som har Koncession, altsaa for- saarvidt ogsaa for privat Regning, men med Rentegaranti fra Statskassens Side. Jeg skal tillade mig ligeoverfor nærværende Lovforslag at give nogle faktiske Oplysninger om, hvad der hidtil er passeret i denne Sag. Som bekendt fastsatte Loven af 4de Mai 1875, at Banen skulde være færdig i sin fulde Udstrækning og saaledes, at den kunde tages i Drift den 1ste Oktober 1879. Koncessionen blev meddelt den 24de Mai 1875 og det var paa Betingelse, at Banen skulde være færdig den 1ste Oktober 1877, men allerede i April 1876 reiste der sig Hin- dringer for Banens Fuldførelse til det fastsatte Tidspunkt, og der blev ved en kongelig Resolu- tion indrømmet Koncessionshaverne en Udsættelse med Fristen for Tilveiebringelsen af de i § 31 af Koncessionen fastsatte Betingelser til den 1ste Oktober 1877. De Betingelser, som indeholdes i § 31 af Koncessionen, gaa ud paa, at Kon- cessionshaverne til det fastsatte Tidspunkt skulle for Indenrigsministeriet godtgjøre, at den fornødne Kapital til Anlæggets Fuldførelse havde til Raadighed, og at 10 pCt. af samme er kontant til Stede. Med Tilveiebringelsen af denne Sik- ring fik Koncessionshaverne altsaa den Gang Udsættelse til den 1ste Oktober 1877, og samtidigt blev ogsaa Fristen for Banens Fuldførelse sat til det yderste Tidspunkt, 1ste Oktober 1879. I afvigte Efteraar viste det sig imidlertid, at det endnu ikke havde været muligt at tilveiebringe den efter Koncessionen fornødne Sikring for, at den fornødne Kapital var til Stede, og der blev atter ved en kongelig Resolu- tion af 29de Sep- tember 1877 givet yderligere Udsættelse hermed til den 1ste April 1878. Det er altsaa det Sidste, der er passeret i denne Sag, at der med Fristen

for Tilveiebringelsen af Pengemidlerne til Anlæggets Udførelse er givet Udsættelse til den 1ste April 1878. Det er mig imidlertid bekendt, at der allerede i længere Tid har været Forhandlinger angaaende Koncessionens Overgang til Andre, hvilket kan ske efter Indholdet af Koncessionen, naturligvis paa visse nærmere Betingelser og med Ministeriets Sam- tykke. Hvorvidt disse Forhandlinger ere frem- stredne, og hvorvidt de give Udset til, at Jern- banen nu der igjennem vil komme til endelig Ud- førelse, har jeg paa Sagens nuværende Stadium ikke nogen bestemt Mening om, og jeg skal efter at have meddelt disse Oplysninger ganske henstille til det ærede Thing, hvorvidt der er Anledning til at vedtage dette Lovforslag eller ikke.

D. Christensen: Jeg vil kun her hen- stille til det ærede Thing at tænke lidt over denne Sag, før vi virkelig skride til at godkende den. Jeg vil blot minde de Herrer om, hvorledes denne Sag har vaet ikke saa lidt Modstand ude omkring hos Bedøerne, hvilket ogsaa viste sig der- ved, at den Gang, Sagen var for her, fremkom der Andragender imod den, ikke fra eet, men fra flere forskjellige Sogne. Iigefom jeg den Gang udtalte en Frygt for, at dette Projekt ikke var af de heldige, saaledes tror jeg, at flere, der den Gang saae paa Sagen med noget blidere Dine, nu se paa den lidt anderledes. Jeg vil derhos minde om, hvad det ærede Medlem for Kjøben- havns 5te Valgfreds (Vilde) sagde forleden Dag — og hans Udtalelse sigtede omtrent til samme Tid — at den Gang levede vi i en Gulbalder. Folk havde faaet denne Jernbaneand i sig, og de troede, at naar de kun fik en Jernbane, vilde Alting falde ned til dem. Dette har paa mange Steder viist sig kun at være en Illusion, og jeg tror ogsaa, at det ude hos os er gaaet op for Mange, at denne Bane kun vil faae et meget ubetydeligt Opland, efterom den et Par Mil vil komme til at gaa omtrent parallel med den syd- sjællandske Jernbane, ikke at tale om, at der er forskellige Meninger om den lille Bane fra Store- bingede til Rødving, medens dog de fleste tro, at det vil være vanskeligt for en saadan Bane at kunne forrente sig. Man kan nu ville sige, at det er et privat Aktieselskab, der skal have dermed at gjøre, men jeg skal da ogsaa minde om, hvad det førnævnte ærede Medlem sagde forleden, at vi skulle vel vogte os for at taste Penge ud til tem- melig uvisse Foretagender. Det gjælder ogsaa for Statens Vedkommende her, naar vi skulle garantere 4%, og efter hvad jeg har bragt i Erfaring, have Indtægterne for den sydsjællandske Jernbanes Vedkommende været meget tarvelige i den Tid, den har været i Drift. Jeg tror derfor, at det maa være rigtigt, at vi som sagt tænke lidt næiere over denne Sag, og at den bliver drøftet noget, inden den kommer videre. Jeg skal ikke dvæle videre herved paa dette Stadium af Sagen,